

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Výbor pro zahraniční věci

2008/2131(INI)

11. 9. 2008

STANOVISKO

Výboru pro zahraniční věci

pro Výbor pro rozvoj

k založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy (2008/2131(INI))

Navrhovatel: Ryszard Czarnecki

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro rozvoj jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá návrh Komise založit globální alianci pro boj proti změně klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy a nejhůře vybaveny pro to, aby se změnám klimatu přizpůsobily, k čemuž vyzvala v zelené knize nazvané „Přizpůsobení se změně klimatu v Evropě – možnosti pro postup EU“ (KOM(2007)0354) ze dne 29. června 2007; zdůrazňuje, že posílený dialog může hrát důležitou úlohu pro mezinárodní jednání o změně klimatu, která se budou konat v Poznani v roce 2008 a v Kodani v roce 2009;
2. konstatuje, že Evropská unie vedla, vede a nadále povede celosvětový boj proti změně klimatu; domnívá se, že občané EU mají velkou odpovědnost být pro ostatní svět příkladem, jak žít způsobem šetrným k životnímu prostředí;
3. domnívá se, že globální alianci pro boj proti změně klimatu je důležitým pilířem vnější činnosti EU v souvislosti se změnou klimatu a že představuje doplňkovou a podpůrnou platformu pro probíhající proces v souvislosti s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótským protokolem, která napomáhá rychlejšímu uplatnění této úmluvy, protokolu a s nimi spojených dohod;
4. zdůrazňuje naléhavé závěry dokumentu o změně klimatu a mezinárodní bezpečnosti¹, který předložil dne 14. března 2008 Evropské radě vysoký představitel EU a Evropské komise, jež varují, že změna klimatu zvyšuje bezpečnostní rizika pro EU, hrozí přetížením státům a regionům ve světě, které jsou již nyní nestabilní a náchylné ke konfliktu, a narušuje úsilí o dosažení rozvojových cílů tisíciletí OSN;
5. zdůrazňuje, že změna klimatu se stává největší bezpečnostní hrozbou v dnešním světě; konstatuje, že – jak bylo řečeno na zasedání Evropské rady ve dnech 13.–14. března 2008 – změna klimatu by měla být pro evropskou preventivní bezpečnostní politiku ústřední záležitostí;
6. domnívá se, že aby kroky v rámci boje proti změně klimatu byly efektivní, musí se zapojit všechna odvětví společnosti a všichni jednotlivci;
7. konstatuje, že úsilí v boji proti změně klimatu je třeba opírat nejen o politické podněty, ale také o občanskou společnost, a to jak v rozvinutých, tak v rozvojových zemích; domnívá se, že by měly být zahájeny informační kampaně pro veřejnost a přijaty výchovné programy na školách a univerzitách, které občany seznámí s analýzami a hodnoceními stavu změny klimatu a navrhnou vhodné reakce, zvláště pokud jde o změnu způsobu života za účelem omezení emisí;
8. pokládá za klíčové, aby Evropská unie nadále vedla celosvětový boj proti změně klimatu; vyzývá k účinně koordinovanému celosvětovému přístupu Evropské unie, dalších

¹ S113/08.

hlavních mezinárodních hráčů a multilaterálních organizací, aby byly dosaženy cíle stanovené v Kjótském protokolu; vyslovuje plnou podporu probíhajícím snahám o vytvoření mnohostranného rámce pro období po roce 2012 týkajícího se snižování emisí skleníkových plynů a očekává vytvoření komplexního a spravedlivějšího režimu změny klimatu; zdůrazňuje, že je třeba zdokonalení mechanismu čistého rozvoje, který bude vhodnější pro využití v nejméně rozvinutých zemích;

9. věří, že navržený Globální fond pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii je v tomto rámci významným nástrojem a že by mohl hrát důležitou roli v projektech energetické účinnosti a při podpoře obnovitelné energie v rozvojových zemích;
10. vyjadřuje znepokojení nad tím, že chudé a rozvojové země na celém světě přispěly ke změně klimatu nejméně, ale trpí a nadále budou trpět nejvíce jejími důsledky; zastává názor, že narůstá potřeba poskytnout rozvojovým zemím cenově dostupné technologie a finanční podporu a že největší prioritou by měla být reforma trhů s energií, zejména trhů velkých průmyslových zemí jako Čína a Indie, prostřednictvím prosazování paliv z biomasy a obnovitelných zdrojů;
11. považuje za nezbytné, aby se boj proti změně klimatu stal stěžejním bodem všech vnějších vztahů Evropské unie; věří, že společná zahraniční a bezpečnostní politika EU má obrovskou možnost sehrát důležitou úlohu při prohlubování schopnosti EU zabránit konfliktům, které se zhoršují se změnou klimatu, jako jsou územní spory, napětí ohledně přístupu k přírodním zdrojům, např. k vodě, a přírodní katastrofy, a také tyto situace řešit; domnívá se, že by se měly prozkoumat další způsoby, jak začlenit otázku přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírnění do stávajících vnějších politik a finančních nástrojů; vyzývá vysokého představitele, aby společně s Komisí předložil své předběžné úvahy na téma „mezinárodní bezpečnost a změna klimatu“ v souvislosti s připravovanou aktualizací evropské bezpečnostní strategie;
12. domnívá se, že je třeba posílit mezinárodní spolupráci, pokud jde o odhalování a monitorování bezpečnostních hrozeb v souvislosti se změnou klimatu a s ohledem na kapacitu pro předcházení, připravenost, zmírňování a reakci, a že je třeba podporovat rozvoj regionálních bezpečnostních situací na různých úrovních změny klimatu (se zohledněním důsledků pro mezinárodní bezpečnost);
13. domnívá se, že EU by měla zesílit dialog se sousedními státy a s hlavními průmyslovými zeměmi a zapojit je do přizpůsobení se změně klimatu a úsilí o zmírnění jejího dopadu; navrhuje, aby EU nadále zohledňovala přizpůsobování se změně klimatu ve svých regionálních strategiích, a to zejména v evropské politice sousedství, černomořské strategii, strategii pro Střední Asii, akčním plánu pro Blízký východ, společné strategii EU pro Středomoří, společném environmentálním programu Euroclima pro země Latinské Ameriky a strategii EU-Afrika, a také v politikách pro země AKT, ASEM a Latinské Ameriky, a současně se zaměřovala na nejzranitelnější regiony z hlediska bezpečnostních rizik spojených se změnou klimatu;
14. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s rozvojovou pomocí, zejména ve strategiích boje proti chudobě, dávala přednost podpoře dodávek udržitelné energie;
15. zdůrazňuje význam energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie pro rozvojovou

spolupráci;

16. vyzývá Komisi, aby zajistila soudržnost strategií rozvojové pomoci s cíli ochrany životního prostředí a udržitelným hospodařením se světovými přírodními zdroji, neboť ekonomický růst, zajištění dodávek energie a změna klimatu představují zásadní a navzájem propojené výzvy; vyzývá Komisi, aby prověřila možnosti, jak uvolnit nové finanční zdroje, zajistit, aby podmínky pro všeobecnou rozpočtovou podporu (včetně „smluv o rozvojových cílech tisíciletí“) výslovně zohledňovaly otázku změny klimatu a zajištění dodávek energie v souladu se zásadou společné, ale rozlišené odpovědnosti mezi zeměmi, a také jak posílit přenos nových technologií šetrných k životnímu prostředí do rozvojových zemí.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	10.9.2008
Výsledek závěrečného hlasování	+: 59 -: 5 0: 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Vittorio Agnoletto, Sir Robert Atkins, Christopher Beazley, Bastiaan Belder, Colm Burke, Philip Claeyns, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Cem Özdemir, Ioan Mircea Pașcu, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Marcello Vernola, Kristian Vigenin, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Laima Liucija Andrikiienė, Glyn Ford, Kinga Gál, Milan Horáček, Tunne Kelam, Alexander Graf Lambsdorff, Mario Mauro, Nickolay Mladenov, Rihards Pīks, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström, Karl von Wogau
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Costas Botopoulos, Antonio Masip Hidalgo, Pierre Pribetich